

ชื่อเรื่องการค้าค้นคว้าแบบอิสระ การศึกษาเปรียบเทียบมาตรฐานการบัญชีเรื่องการค้าค้ำของสินทรัพย์ ระหว่างมาตรฐานการบัญชีไทย มาตรฐานการบัญชีสหรัฐอเมริกา และมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ

ชื่อผู้เขียน นายภูริทัต อินยา

บัญชีมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบการค้าค้นคว้าแบบอิสระ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณา เลาหะวิสุทธิ	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูศรี เทียศิริเพชร	กรรมการ
อาจารย์ธานี ศิริสกุล	กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้าค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบหลักการบัญชีเกี่ยวกับการค้าค้ำ ค่า ตามมาตรฐานการบัญชีไทย มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ และมาตรฐานการบัญชีประเทศสหรัฐอเมริกา วิธีการศึกษาประกอบด้วย การศึกษามาตรฐานการบัญชีของทั้งสามองค์กรเพื่อให้ทราบถึงความเหมือนและความแตกต่าง รวมทั้งศึกษาจากงบการเงินรวมของบริษัทจดทะเบียนจำนวนสามบริษัทที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีที่แตกต่างกัน มาตรฐานการบัญชีไทยที่นำมาศึกษาเปรียบเทียบได้แก่ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 36 เรื่อง การค้าค้ำของสินทรัพย์ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น โดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ

จากการศึกษาพบว่า ข้อกำหนดตามมาตรฐานการบัญชีทั้งสามต่างระบุถึงการค้าค้ำของสินทรัพย์ที่อาจจะเกิดเมื่อมีข้อบ่งชี้ แต่ว่ามาตรฐานการบัญชีไทยและมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศจะให้แนวปฏิบัติที่มากกว่ามาตรฐานการบัญชีสหรัฐอเมริกา ในการเริ่มพิจารณาการค้าค้ำของสินทรัพย์นั้น มาตรฐานการบัญชีไทยและมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเริ่มพิจารณาการค้าค้ำเมื่อราคาตามบัญชีสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน ในขณะที่มาตรฐานการบัญชีสหรัฐอเมริกาจะเริ่มพิจารณาเมื่อราคาตามบัญชีสูงกว่าประมาณการกระแสเงินสดรับ โดยไม่มีการคิดลด

ส่วนในการรับรู้การค้าค้ำ มาตรฐานการบัญชีไทยและมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศจะมีการรับรู้ผลขาดทุนจากการค้าค้ำเมื่อราคาตามบัญชีสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน แต่มาตรฐานการบัญชีสหรัฐอเมริกาจะรับรู้เมื่อราคาตามบัญชีสูงกว่ามูลค่ายุติธรรม ในการประมาณการกระแสเงินสด การใช้อัตราคิดลด และการรวมกลุ่มสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดนั้น ทั้งสามมาตรฐานการบัญชีต่างได้กำหนดให้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของแต่ละกิจการ แต่ว่ามาตรฐานการบัญชี

ไทย และมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศจะให้แนวปฏิบัติที่ชัดเจนมากกว่ามาตรฐานการบัญชีสหรัฐอเมริกา

ข้อที่แตกต่างเกี่ยวกับค่าความนิยมคือ มาตรฐานการบัญชีไทยและมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ให้ปันค่าความนิยมกับหน่วยสินทรัพย์ที่เล็กที่สุด หากไม่สามารถปันส่วนได้อย่างเหมาะสมก็จะปันส่วนให้กับหน่วยที่ใหญ่ขึ้น ในขณะที่มาตรฐานการบัญชีสหรัฐอเมริกาให้ปันส่วนกับสินทรัพย์ที่ถือไว้ใช้งานเท่านั้น โดยปันส่วนตามราคายุติธรรม ณ วันที่ได้มาของสินทรัพย์

ในการพิจารณาสินทรัพย์องค์กร มาตรฐานการบัญชีไทยและมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศให้ปันส่วนกับหน่วยสินทรัพย์ที่เล็กที่สุดเช่นเดียวกันกับค่าความนิยม ในขณะที่มาตรฐานการบัญชีสหรัฐอเมริกาไม่มีการจำแนกความแตกต่างของสินทรัพย์องค์กรกับสินทรัพย์อื่น

ในการรับรู้ผลขาดทุนจากการค้อยค่า ทั้งสามมาตรฐานการบัญชีมีวิธีปฏิบัติเหมือนกันคือ ให้รับรู้ในงบกำไรขาดทุน โดยปันส่วนไปลดค่าความนิยมก่อน แล้วจึงนำไปลดราคาตามบัญชีของสินทรัพย์อื่น แต่ว่ามาตรฐานการบัญชีไทยและมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศจะให้แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการปันส่วนไว้ ซึ่งมาตรฐานการบัญชีสหรัฐอเมริกาไม่มีการกำหนด มาตรฐานการบัญชีไทยและมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ให้มีการกลับบัญชีขาดทุนจากการค้อยค่าเมื่อมีข้อบ่งชี้ว่ารายการที่ได้รับรู้ไปแล้วได้หมดไปหรือลดลง ในขณะที่มาตรฐานการบัญชีสหรัฐอเมริกาไม่อนุญาตให้มีการกลับบัญชีขาดทุนจากการค้อยค่า

มาตรฐานการบัญชีไทยและมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศให้มีการเปิดเผยรายการเกี่ยวกับสินทรัพย์แต่ละประเภท การรับรู้หรือกลับบัญชีขาดทุนจากการค้อยค่าที่นัยสำคัญต่องบการเงิน ลักษณะหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด และลักษณะของรายการที่ได้รับรู้หรือกลับบัญชีของสินทรัพย์ที่มีการตีราคาใหม่ ขณะที่มาตรฐานการบัญชีสหรัฐให้เปิดเผยข้อมูลที่คล้ายกันแต่จะไม่มีการเปิดเผยเกี่ยวกับสินทรัพย์ที่ตีราคาใหม่ และรายการเกี่ยวกับสินทรัพย์แต่ละประเภท โดยให้เปิดเผยเกณฑ์ที่ใช้กำหนดมูลค่ายุติธรรม และรายการเกี่ยวกับสินทรัพย์รอการขาย

การศึกษาเปรียบเทียบหลักการบัญชีเกี่ยวกับการค้อยค่าของมาตรฐานการบัญชีทั้งสามนี้มีประโยชน์ต่อนักลงทุน และผู้ใช้งบการเงิน เนื่องจากทำให้ทราบถึงความต่างและความเหมือนของหลักการบัญชีแต่ละองค์กร อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเปรียบเทียบงบการเงินที่จัดทำขึ้นจากมาตรฐานการบัญชีที่แตกต่างกัน

Independent Study Title	A Comparative Study Accounting Standard of Impairment Assets Between TAS, FAS and IAS	
Author	Mr. Puritud Inya	
Master of Accounting		
Examining Committee:	Assistant Professor Suvanna Laohawisudhi	Chairman
	Assistant Professor Chusri Taesiriphet	Member
	Lecturer Thane Sirisakula	Member

Abstract

The objective of this study is to compare and contrast impairment of assets principles in three different accounting standards, TAS, IAS and SFAS. Literatures on these standards were reviewed and consolidated financial statements of listed companies that were prepared in conformity with these different accounting standards were analyzed. The Thai Accounting Standard used in this study was TAS No. 36 "Impairment of Assets" which is based on International Accounting Standard.

From this study, it was found that all three accounting standards require a review for assets impairment whenever indication exists but TAS and IAS give more guidance than SFAS. The differences among these standards is that TAS and IAS required an assessment of asset impairment when the carrying amount of assets is over the recoverable amount, while SFAS says impairment of assets needed consideration when the carrying amount is over the estimated undiscounted future cash flows.

In addition, TAS and IAS recognize impairment loss when the carrying amount of assets is over the recoverable amount. However, SFAS recognizes the loss when the carrying amount is over a fair value of the asset.

As for cash flow estimation, in all three standards, the use of discount rate and the grouping of cash generating units are more or less up to each enterprise's judgment but, TAS and IAS give more guidance than SFAS.

The difference related to goodwill allocation among the standards is that TAS and IAS require goodwill to be allocated first to the lowest cash-generating unit. However, if this can not be done reasonably and consistently, goodwill would be allocated to a larger cash-generating unit. Under SFAS, on the other hand, good will is required to be allocated only to assets that are held and used on a pro rata basis on the acquisition date.

In determining corporate assets, like goodwill, under both TAS and IAS, the assets are allocated to the lowest cash-generating unit. In contrast SFAS does not differentiate between corporate assets and other assets.

In impairment loss recognition, these three accounting standards have similar method in recognizing impairment loss on the income statement. Goodwill is eliminated before making any reduction on other carrying amounts but TAS and IAS give guidance for the allocation method while SFAS does not give any guidance. TAS and IAS require a reversal of impairment loss when there is any indication that the loss recognition may no longer exist or may have decreased. In contrast, SFAS prohibited the reversal of impairment loss.

TAS and IAS require disclosure for each class of assets, the impairment loss or the reversal thereof that materializes to financial statements, as well as the cash-generating unit. Similarly SFAS also require a disclosure but revaluation of assets in each class can be excluded. On the other hand SFAS does require disclosure of how a fair value of an asset is determined as well as statements of assets that are to be disposed of.

This comparative study of accounting principles about impairment of assets among the three accounting standards is particularly useful for investors and analysts who need to compare financial statements that were prepared in conformity with different accounting standards.